

Иван Йончев

И бих желал орел да бъда
аз...

И бих желал орел да бъда аз...
О, Боже, да бях орел,
орлица бих залюбил, и тогаз
как сретно бих живял...

На връх скалист, унесен вечно в блен,
гнездо бих свил. От яркый небосклон
лъчи откраднал бих – сам лъч роден –
издигнал бих на мойта мила трон.

И литнал бих – кат вихър отлетял –
към юг честит. От палма и от нар
венец бих свил и бих го, бих го дал
орлици в дар.

А в късна нощ – вълшебници звезди
кога блестят, кога Балкана пей –
прегръщал бих я лудо до гърди...
Ей, бурна младост, тъй ми се живеи!

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6434>]